

865

DE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT IN 1959-1960

REDE

UITGESPROKEN BIJ DE OVERDRACHT VAN HET
RECTORAAT OP MAANDAG 19 SEPTEMBER 1960
DOOR DE AFTREDENDE RECTOR MAGNIFICUS

Prof. Mr. L. G. A. SCHLICHTING

DE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT IN 1959-1960

REDE

UITGESPROKEN BIJ DE OVERDRACHT VAN HET
RECTORAAT OP MAANDAG 19 SEPTEMBER 1960
DOOR DE AFTREDENDE RECTOR MAGNIFICUS

Prof. Mr. L. G. A. SCHLICHTING

*Mijne Heren Bestuurderen van de Sint-Radboudstichting,
Mijne Heren Curatoren,
Mijne Heren, dragers van kerkelijk en wereldlijk gezag,
Dames en Heren leden van de Academische Senaat,
Dames en Heren Lectoren, Docenten en Assistenten, en
Ambtenaren dezer Universiteit,
Dames en Heren Studenten,
en Gij allen, die door Uw aanwezigheid getuigenis aflegt van
Uw belangstelling voor onze Universiteit,
Zeer gewaardeerde toehoorders,*

Op de derde maandag in september, door de wet als aanvangsdatum van het academische studiejaar bepaald, zweeft er door de vaderlandse herfstlucht een ijl en ietwat weemoedig geluid: het is de zwanenzang der eenjarige rectoren

Zij vormen geenszins een koor, maar ieder reciteert op eigen plaats en in eigen trant een eigen tekst. Weliswaar keren dezelfde thema's herhaaldelijk terug en blijft hun getal ook over een vrij lang tijdsverloop beperkt; maar omdat zij in de loop der jaren nu eens hier, dan weer daar opklinken, wordt er — nog afgezien van de variërende behandeling — slechts zelden één door meerdere stemmen tegelijk vertolkt. Zo blijft het geluid ijl, zelfs voor de krantenlezer, die de disparate stemmen in de kroniek van eenzelfde dag verzameld ziet. Ook pleegt deze weergave in de pers, hoewel soms vrij uitvoerig, slechts weinig nagalm te hebben, niet in de laatste plaats misschien omdat op de academische postludia van de derde maandag onmiddellijk de massieve parlementaire ouverture van de derde dinsdag volgt. De wetgever, die deze tijdschikking regelde, was klaarblijkelijk — althans voor het onderwijs — nog niet „publicity-minded”.

Dat de stemmen van de derde maandag, zoals wij zeiden, voor ons ook ietwat weemoedig klinken, heeft een andere grond.

Wie in de reeksen van oude overdrachtsredes bladert, — wellicht een vrij ongewone bezigheid, — bemerkt dat zich daarin na de laatste oorlog een ontwikkeling voordoet, die op zichzelf betekend is. Vóór die tijd bleven deze voordrachten vrijwel geheel beperkt tot het door de wet voorgeschreven „verslag van de lotgevallen” der universiteit, als hoedanig benoemingen en mutaties, sterfgevallen en herdenkingen, feestelijkheden, congressen, onderscheidingen, bezoeken en dergelijke werden vermeld,

een verslag, dat enerzijds vrij volledig kon zijn en dat anderzijds omstandig genoeg was om, statig voorgedragen, het uur van de academische vergadering waardig te vullen. Het is na de oorlog, dat de scheidende rectoren aan hun zakelijk verslag meer en meer inleidende of navolgende persoonlijke beschouwingen over diverse actuele problemen van het universitaire wezen en werken zijn gaan verbinden. Het is niet alleen verklaarbaar, maar vanzelfsprekend, dat zulks onmiddellijk na de bevrijding het geval was. De „lotgevallen der universiteit” waren immers zelf uitzonderlijk geweest en met de levensvragen van de natie en de wereld nauw verbonden; voor de eerste keer ook nam de herwonnen vrijheid het woord; bovendien riepen de vraagstukken van de wederopbouw vanzelf ook vraagstukken van heroriëntatie en vernieuwing op.

Maar daarna blijkt de problematiek niet meer tot oplossing of tot rust te komen, en van jaar tot jaar levert zij de stof voor langere rectorale nabeschouwingen. Misschien werkte daar ook wel toe mee, dat in het algemeen de verbale communicatie na de oorlog korter-van-stof en dat met name de verslaggeving zoal niet naar het heet „dynamischer”, dan toch kortademiger is geworden, zodat óók in het academische milieu een blote aaneenrijging van jaarlijkse data en facta, aan welk een gouden draad ook, niet levendig genoeg meer geacht werd om gespannen geesten langdurig bezig te houden. Bovendien namen de vermeldenswaardige data en facta zelf, met het bestek en de ontwikkelingen van de universiteit, dusdanig in aantal toe dat zij nog slechts in gedehydrateerde vorm binnen de voorgeschreven spanne tijds zouden kunnen worden saamgeperst. Hoe dan ook, wij zien in de afscheidsredes het vertoog geleidelijk en voortdurend veld winnen op het verslag, terwijl dit laatste zich gaat beperken tot de meer gewichtige en markante feiten, om voor het overige de hoorder te verwijzen naar een wél gedrukte, maar niet uitgesproken tekst, of zelfs naar overzichtelijke, maar onuitsprekelijke tabellen.

Onder de vraagstukken, die aldus door de scheidende rectoren herhaaldelijk aan de orde gesteld zijn, vinden wij bijvoorbeeld de autonomie van de universiteit, de verhouding van de universiteit tot het volk en tot de meest actuele maatschappelijke ontwikkelingen en behoeften; de handhaving en aanpassing van haar doel en wezen; kwesties van regionale ontwikkeling, van studieduur en -rendement, van studievrijheid en studium generale, en ook vele aspecten en problemen van het studentenbestaan, hun sociale en financiële positie, hun levensstijl, hun behuizing.

Wanneer een scheidende rector nu over één of enkele van deze vraagstukken uitweidde, was dat, naar men aannemen mag, doorgaans niet slechts op grond van zijn korte rectorale ervaringen, maar omdat dit onderwerp hem al eerder had beziggehouden en geïnteresseerd; de rectorale ervaring was dan de toetsing van een reeds min of meer gevormd

oordeel en het rectoraat een bijzondere kwalificatie, de afscheidsrede een unieke gelegenheid om ervan te getuigen. Zo horen en lezen wij over de onderhavige vraagstukken een reeks van persoonlijke, weloverwogene, ja zelfs „fel-overtuigde” beschouwingen, die een richting wijzen en een oordeel bepalen, maar die — en dat is hun merkwaardig lot — met de ambtelijke bodem, waarop zij zijn gerijpt, hun gezag en in zekere zin zelfs hun actualiteit verliezen op het ogenblik zelf, waarop zij worden uitgesproken. Het is immers allerminst zo, dat een scheidende rector zijn inzicht en oordeel met de ambtsketen als een legaat aan zijn opvolger overdraagt. De schijn daarvan behoeft zelfs niet vermeden te worden, zo duidelijk is het tegendeel. Het zou strijdig zijn met het karakter zelf van het eenjarige ambt; nog ongeacht dat hier wel in het bijzonder zou gelden, wat De Tocqueville van zovele politieke raadsragen zegt, nl. dat men slechts in staat is om ze uit te voeren als men in staat was om ze te bedenken.

Als wij nu van een weemoedig geluid gesproken hebben, betreft dat niet zozeer de individuele stemmen als wel het feit, dat al deze uit ervaring gegroeide oordelen, al deze soms zeer nadrukkelijke vota over de meest actuele en preoccuperende belangen en problemen van de universiteit door de rectoren worden uitgesproken bij hun afscheid. Het getuigenis is een valedictie, het program een terugblik, het pleidooi elegisch en het votum voor altijd pieus. Men zou hier misschien zelfs een trek van supreme academische onthechting kunnen opmerken, die er dan in zou bestaan, de stem eens roependen niet te verheffen vóór men de woestijn heeft bereikt. Maar moeten wij niet veeleer erkennen, dat deze sequentie van constructieve nabetrachtingen eigenlijk op zichzelf een lange zwanenzang betekent, niet van de afzonderlijke rectoren maar van het eenjarige rectoraat?

Het lag dan ook voor de hand, dat dit instituut herhaaldelijk, ja misschien vaker dan enig ander onderwerp, in de rectorale nabeschouwingen aan de orde kwam. In 1955 berichtte een krant zelfs op 19 september: „vrijwel alle rectoren wensen meerjarig rectoraat”; Bakhuizen van den Brink schatte echter de stand van diezelfde dag slechts op 2—1 ten gunste van het meerjarige. Voor- en nadien komt het vraagstuk voortdurend ter sprake, zonder dat zich eigenlijk nieuwe argumenten voordoen, en misschien moet men reeds zeggen, dat het onderwerp, evenals dat volgens Julius met zo menig thema van universitaire discussie geschiedt, is „dodgepraat”. Maar als de discussie geen nieuws meer belooft, wil dat niet zeggen, dat de zaak zelf stilstaat. Ook onze senaat heeft zich opnieuw met haar problemen moeten bezighouden, en het zij ons geoorloofd, er aan de hand van diverse nabetrachtingen nog enkele overwegingen aan te wijden, die een nabetrachting van de tweede graad kunnen heten.

De argumenten van de bepleiters van een meerjarig rectoraat kunnen bijna geheel in één koud woord worden samengevat, nl. *efficiency*, zoals hun bezwaren tegen het eenjarige in het woord *discontinuïteit*. Daarentegen kunnen de voorstanders van het eenjarige ambt een verscheidenheid van aantrekkelijke redenen aanvoeren.

In de eerste plaats is te noemen het argument, dat Julius reeds in een commissie-rapport van 1828 aantrof, nl. dat een meerjarige rector vanzelf een zekere „suprematie” over zijn collega’s zal verkrijgen, hetgeen voor „de eendragt en de rust” binnen de universiteit schadelijk zou zijn. Men kan dit bezwaar eigenlijk nog van drie kanten bezien en waarderen. De ene kant is die van de meerjarige rector zelf, die immers de collegialiteit zou gaan ontberen, welke voor het eenjarige ambt — blijkens het getuigenis van zovele overdrachtsredes — zulk een weldadig substraat vormt. De tweede kant is die van de andere senaatsleden, bij wie bezorgdheid rijst voor hun vrijheid en gelijkheid, voor de „adat”, zoals Waterink het noemde, van hun volstreckte onafhankelijkheid. Een jaarlijkse wisseling is dan de veiligste waarborg, dat de rector niet, zoals Van Melsen opperde, „gevaarlijk” worden kan; „waar de jaarlijkse verkiezing ophoudt”, zei reeds een motto van de 18e-eeuwse Amerikaanse democraten, „begint de tyrannie”. Een derde aspect zou men kunnen vinden in de overweging, dat er voor enige suprematie zelfs geen plaats is, omdat er niets te leiden valt. Men vindt deze gedachte aangeduid in het Voorlopig Verslag van de Eerste Kamer over het wetsontwerp van 14 april 1956, dat de herbenoeming van een fungerende rector mogelijk gemaakt heeft. Wij lezen daar, dat sommige leden de vrees uitspraken, dat de universiteit te zeer als „een te leiden organisatie” werd begrepen, hetgeen zij blijkbaar strijdig achtten met haar karakter van wetenschappelijk centrum; in het bijzonder vreesden zij, dat de wetenschappelijke dies-rede, „een der hoogtepunten van het academisch jaar”, bij een meerjarig rectoraat zou komen te vervallen. Doet deze laatste bezorgdheid ons misschien wat idyllisch aan, de onvermijdelijke spanning in het samenwonen van wetenschap met leiding, die aan organisatie inhaerent is, is hier spits aangewezen.

Een tweede motief van de voorstanders der jaarlijkse wisseling berust op de waarde en, als we het zo noemen mogen, de charme van het ambt, dat juist om die reden aan alle leden van de senaat op hun beurt dient ten deel te vallen.

Geen scheidende rector, die van die hoge waarde niet met dankbaarheid getuigt. Zij ligt in de representatie, d.i. in zekere mate de vereenzelviging van de rector met een instituut van zo hoge roeping en zo oude traditie en waardigheid. „Nooit”, verzekerde bijvoorbeeld Bregstein in 1952, „heb ik zo duidelijk gevoeld, dat het ambt de mens maakt”. De rector kan en moet zich inleven in de gehele universitaire gemeenschap en hij beleeft

van dag tot dag zowel haar symbolische gestalte als de intieme roerselen van haar bestaan. Aan die volheid, als het ware, van het universitaire leven dienen nu allen deelachtig te zijn. En dat niet alleen als een soort van rechtmatige spreiding van rijkdom, maar ook omdat alleen daardoor de senaat zijn volle postuur bereikt: eerst wanneer velen van zijn leden dit „staalbad” — het was Bregstein weer, die het zo noemde, — hebben doorstaan, wordt zijn hele lichaam van die kracht en die geest doortrokken. De sterkte van dit argument is uiteraard afhankelijk van de vraag, of de rector in zijn korte ambtstijd inderdaad deze graad van geestelijke en zakelijke inleving kan bereiken; om in dezelfde beeldspraak te blijven: of de onderdompeling niet te vluchtig is voor een duurzaam stalend effect.

Wij hebben naast de waarde de charme van het ambt genoemd. Deze vloeit ten dele wel voort uit waarde en waardigheid van het officie, maar berust ten anderen dele ook, menen wij, op de inefficiency zelf van de eenjarige wisseling. In dit olympische jaar mogen we het wel de charme van het amateurisme noemen. Het eenjarige rectoraat heeft iets van een „violon d'Ingres”, welbehoed in de schoot van de traditie, en om beurten een wijle bespeeld. Dat uit zich bijvoorbeeld in de welwillende sympathie, waarmee de rector, zoals telkens weer met gevoelige erkentelijkheid getuigd wordt, door zijn collega's wordt „ontzien”, hetgeen iets veel delicates is dan ontzag. De „courtesy of the Senate”, — als wij deze term van het Amerikaanse parlementaire systeem even van zijn technische betekenis mogen ontdoen, — is ongetwijfeld een der aangenaamste ervaringen van het rectoraat.

Het amateurisme geldt in het bijzonder de vele administratieve en min of meer huiselijke besognes, die de rector op zijn weg vindt, en de charme daarvan schijnt zelfs groter te zijn, naarmate deze dingen verder van zijn gewone werkterrein en zijn aanleg verwijderd liggen. Het is soms de meest teruggetrokken geleerde, die het meeste genoegen scheidt in de varieteit van triviale aangelegenheden, die het ambt hem voorlegt. Met kennelijk welgevallen maakt hij somtijds, naast de veelsoortige contacten van het spreekuur, ook melding van de curieuze bric-à-brac, die in de ambtelijke brievenbus aanspoelt, en die inderdaad varieert van nationale quaerulanten, die van iedere nieuwe rector de vindicatie verhoppen van het recht, dat hun door opeenvolgende regeringen onthouden is, tot postzegelverzamelaars, ziekliggend in verre landen, van vereerders van minder bekende heiligen tot uitvindes van sociale panacées en zelfs eenzame sollicitanten naar een pennevriendschap met een lieve studente.

Een derde argument wordt juist aan de drukke bezigheden van het rectoraat ontleend, die de docent gedurende zijn ambtsjaar vrijwel geheel opeisen, — waarom dan ook een praktische vrijstelling van zijn wetenschappelijke en docerende taken nodig geacht wordt, — maar die door

niemand gedurende meerdere jaren zouden kunnen verricht worden zonder een ernstig verlies aan wetenschappelijke orientatie en prestatie. Daaruit zou dus een zeer geringe mogelijkheid voortvloeien om hoogleraren te vinden, die bereid zijn een meerjarig rectoraat op zich te nemen; zelfs het eenjarige blijkt immers voor menigeen te bezwaarlijk. Sommigen voegen daar aan toe, dat — zoals de universiteit naar het oordeel van enige Eerste-Kamerleden geen „te leiden organisatie” is, — hoogleraren niet op hun best zijn als organisatoren.

Wij hebben daarmee enkele argumenten over en weer kort saamgevat. Zij hebben altegaar misschien hun plaats in het grote geding, dat Hui-zinga als een grondschema van de Europese kijk op historie en actualiteit kenschetste, het geding tussen de verering van wat „dood en schoon” is en de geestdrift voor het nieuwe, tussen „de verblinding der behouders en de hybris der vernieuwers”.

Pas drie jaar geleden heeft collega Van Eck op deze zelfde plaats als zijn ervaring geboekstaafd, dat „een meerjarig rectoraat niet verenigbaar is met een volledig actief hoogleraarschap, hetgeen toch de beste waarborg is voor het behoud van de status van de rector als werkelijk collega en daardoor ook als werkelijk vertegenwoordiger van de Senaat. De rector, die in wezen medebestuurder wordt van de universiteit” betoogde hij, „zou een andere figuur zijn dan de rector, die de academische senaat representeert”. Daarom stemde hij in met de bevestigde voorkeur van de senaat voor een eenjarig rectoraat, maar sprak de verwachting uit, dat de daaraan onmiskenbaar verbonden nadelen zouden kunnen worden ondervangen door andere voorzieningen, met name door een actieve functie van de rectorale raad, die destijds reglementaire vorm had gekregen en waaraan in toenemende mate de dagelijkse bestuurstaken zouden worden toevertrouwd.

Zonder deze onderscheiding en scheiding van representatie en bestuur als grondslag of als uitvloeisel van het eenjarige rectoraat in het geding te brengen, moeten wij thans reeds een tweetal factoren aanwijzen, die inmiddels tot nieuwe voorzieningen hebben gedrongen. De eerste is de toename in aantal en omvang van vraagstukken van lange duur en grote importantie, waarbij de senaat nauw betrokken wordt, en die de nadelen van de discontinuïteit in het rectorsambt naar voren hebben gebracht, nadelen, die enerzijds bestaan in de moeilijkheid voor een nieuwe ambtsdrager om zich in korte tijd met de problemen vertrouwd te maken, anderzijds in het spoedig functieloos worden van eenmaal verworven inzicht. De tweede factor ligt in de voorzieningen, voorgesteld in hoofdstuk II van het ontwerp van wet op het Wetenschappelijk Onderwijs, waardoor senaat en rector in verscheidene vormen in bestuurstaken zouden worden betrokken.

Wij mogen hier geheel voorbijgaan aan de vraag, in hoever deze voorzieningen, eenmaal wet geworden, ook voor onze universiteit als model zullen gaan gelden, alsook aan de problemen, die zich daarbij voor de bijzondere bestuursconstructie onzer universiteit kunnen voordoen.

De genoemde factoren hebben de senaat genoopt, zich over zijn eigen werkwijze opnieuw te beraden. Een commissie uit de rectorale raad onder voorzitterschap van collega Groeneveld heeft daartoe een beperkte opdracht ontvangen, waarbij het ook niet nodig was, zoals bij een dergelijke commissie van de V.U. in 1957, te stipuleren dat zij „zo lang mogelijk de oplossing door middel van het permanente rectoraat en het permanente secretariaat buiten haar beschouwing” moest laten. Het voorstel van de commissie, door de senaat in zijn jongste vergadering als een voorlopige voorziening voor een tijd van drie jaar aanvaard, behelst de handhaving in samenstelling en functie van de in 1956 ingestelde Rectorale Raad, die echter de naam van *Senatus Contractus* gaat dragen, terwijl onder de naam van Rectorale Raad een nieuw en kleiner college is ingesteld, dat bestaat uit rector en secretaris benevens drie *ad hoc* door de senaat aangewezen leden, gekozen *à titre personnel* op grond van bijzondere competentie, ervaring en bereidheid t.a.v. een der onderscheiden gebieden, waarover de werkzaamheid van de senaat zich uitstrekt. Terwijl van enige algemene delegatie van bevoegdheden ook hier geen sprake is, zal deze Raad, zonder de taak van de rector materieel te verlichten, haar met het element van continuïteit en speciale deskundigheid in haar leden steunen en onderbouwen. Met grote erkentelijkheid mogen wij vermelden, dat de voor de eerste maal hiervoor aangezochte leden, nl. de collega's Janssen, Lammers en Van Melsen, hun benoeming tot deze ongetwijfeld niet lichte taak hebben aanvaard. Doelmatige samenwerking van dit nieuwe orgaan van de senaat met rector en *senatus contractus* zal rectoraat en senaat beter in staat kunnen stellen om de vele huidige problemen tegemoet te treden, waartegen zij, zoals Van Melsen in 1956 verklaarde, in hun traditionele vorm niet meer zijn opgewassen.

Het belang van deze voorziening moge achteraf onze inleidende beschouwingen over het rectoraat rechtvaardigen. Tevens zijn wij daarmee reeds getreden in het verslag van de gebeurtenissen van het afgelopen jaar.

Het is een voorspoedig jaar geweest, al werd het op de dies natalis ingeluid door de noodklok vanwege een spectaculaire brand, die de bovenverdiepingen van een nog in optrek zijnde laboratoriumbouw op Heyendael verwoestte. De ramp, waarvan het nieuws gedurende de diesvergadering in de aula doordrong, — klassieke schoolvoorbeelden oproepend over *Saguntum*, dat *deliberante senatu* onderging, en over een brandend Rome met de argeloos orerende rector in Nero's rol, — bleef

in haar gevolgen gelukkig vrij beperkt, al werden met name de collega's Slooff, Van der Veen en Wijers ernstig getroffen door de vertraging in het plan van hun wetenschappelijke huisvesting. Het kenmerkt het tempo en de omvang van de opbouw, die zich dit jaar op Heyendael heeft voortgezet, dat de sensatie van deze brand in de kroniek en de herinnering aan het eind van het jaar reeds tot een incidentele stornis is verbleekt.

In het begin van het jaar, op 21 oktober, deelde de universiteit met de gemeente de eer van een bezoek van H. M. de Koningin. In de vroege namiddag werd Hare Majesteit op Heyendael verwelkomd door de voorzitter van de St.-Radboudstichting, Z.H. Exc. Mgr. Alfrink, en door de rector, die de hoogleraren aan Hare Majesteit voorstelde en aan de hand van een luchtfoto een toelichting gaf van de bouwplannen der universiteit. Hare Majesteit bezichtigde vervolgens, begeleid door collega Ariëns, het Praeklinisch Instituut, waar zij in de gehoorzaal een gedeelte van het college van collega Van Melsen bijwoonde, en vervolgens het verpleegstershuis. In de „villa” van Heyendael, waar de studenten-dansgroep „Les précieuses” een fleurige noot aanbracht, onderhield de Koningin zich tenslotte nog geruime tijd op intieme wijze met studenten van verscheidene faculteiten. Als herinnering werd aan Hare Majesteit een voor deze gelegenheid vervaardigd foto-album aangeboden. Ofschoon het regenweer Heyendael niet op zijn gunstigst liet uitkomen, heeft de hele universitaire gemeenschap dit eerste koninklijke bezoek in feestelijke stemming beleefd en bewaart er een dierbare herinnering aan.

Twee bijzondere data in de opbouw waren de inwijding en ingebruikname van het Centrale Dierenlaboratorium en het Technisch Centrum op 19 februari, waarbij de Apostolische Internuntius, Z.H.Exc. Mgr. G. Beltrami, de wijding verrichtte en een rede vol waardering voor de werkzaamheid van de universiteit en voor de vrije structuur van het Nederlandse onderwijs uitsprak, en de inwijding van het eerste gedeelte van het universeel laboratorium van de faculteit der Wis- en Natuurkunde op 8 juli door Z.Em. Kardinaal Alfrink. Ter gelegenheid van de inwijding van het dierenlaboratorium hield de Medische Faculteit een interdisciplinair symposium over het onderwerp „Mens en dier”.

De alpha-faculteiten van hun kant hadden in het begin van het academiejaar een nieuwe behuizing gekregen voor een tiental instituten in vier daartoe ingerichte huizen. De inzegening werd door de voorzitter van de Raad van Bestuur, mgr. Post, op 23 oktober verricht, waarna in het Juridische Instituut de openingsplechtigheid plaats had en de instituten aan de president-curator werden overgedragen. Collega Rogier hield bij deze gelegenheid een gedocumenteerde voordracht, waarin hij de „exodus uit de armoede” vierde; de rector sprak nochtans de wens uit, dat deze verspreide tussenstations, hoe welverzorgd ook, geen te lang

oponthoud zouden betekenen op de weg naar het beloofde land van samenwoning.

De Universiteit werd met rouw getroffen door het overlijden van Z.H. Exc. Mgr. Dr. J. H. G. Lemmens, oud-bestuurslid der St.-Radboudstichting.

Aan de senaat ontvielen twee leden van bijzondere hoge verdienste. Op 30 november overleed de emeritus-hoogleraar Brom; tijdens de rouwzitting op 3 december heeft collega Asselbergs in een herdenkingsrede zijn unieke betekenis voor het katholieke culturele leven en in het bijzonder voor de stichting en groei van onze universiteit geschilderd. Op 18 maart overleed professor Noyons, eerstbenoemde hoogleraar van onze medische faculteit. In de op 22 maart gehouden academische rouwzitting heeft collega Ariëns zijn persoon en zijn grote verdiensten voor de opbouw van deze faculteit herdacht.

De groei van het docentencorps heeft zich in het afgelopen jaar in snel tempo voortgezet. Hier zij slechts vermeld, dat de hoogleraren Leemans en Nouwen dit jaar hun ambt aanvaardden met het uitspreken van een rede. Professor Beaufort nam op 7 juli als emeritus afscheid met een college dat o.m. door H. Exc. Minister Klompé en H. M. Ambassadeur te Washington Mr. van Royen werd bijgewoond. De lectoren Van Domburg, Crul en Kuyper aanvaardden hun ambt met het uitspreken van een openbare les. Uit de persoonlijke gebeurtenissen van het jaar zij vermeld, dat professor Peters op 2 september zijn 25-jarig priesterfeest vierde en professor Rutten op 9 april zijn 25-jarig hoogleraarschap herdacht; de president-curator dr. Hoefnagels vierde op 24 februari zijn gouden arts-jubileum; op 10 november werd professor Post geïnstalleerd als protonotarius apostolicus; professor Van Melsen werd benoemd tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw en professor Beaufort tot commandeur in de Orde van Oranje Nassau en officier van het Légion d'Honneur.

Van de levendige uitwisseling met andere universiteiten getuigen zowel het bezoek van zeventien buitenlandse hoogleraren, die hier een of meer gastcolleges gaven, als de talrijke voordrachten, die door leden van ons docentencorps aan andere universiteiten werden gehouden.

Op 15 maart werd met enige plechtigheid de 3000e student ingeschreven. Het eerste duizendtal was in 1950 bereikt, het tweede in 1957. Een nog toenemend groeitempo is te voorzien.

De studentengemeenschap vertoonde ook dit jaar een opgewekt leven, waarvan haar organisatorische problematiek bijna als een vast bestanddeel mag gelden. In het bijzonder verdient vermelding de activiteit van de wetenschappelijke onderafdelingen, die een reeks van geslaagde confe-

renties of congressen organiseerden. Als zodanig zijn te noemen de lezingencyclus bij het tweede lustrum van de Paedagogische Kring „Quaedio”, een voordrachtenserie over Israël, georganiseerd door de Theologische Faculteitsvereniging „Alcuin”, een internationaal studentencongres over rechtsvergelijking van de Juridische Faculteitsvereniging, en een internationale studentenconferentie georganiseerd door de Cultureel-anthropologische studentengroep.

Nadat het Nijmeegs Studenten Corps op 3 oktober in een buitengewone vergadering afscheid had genomen van pater Van Ogtrop en diens 17-jarig moderatorschap dankbaar had herdacht, werd de studentengemeenschap op 25 november verblijd met de kanonieke oprichting van een studentenparochie, toegewijd aan de H. Geest. Op 30 november werd pater Van Waesberghe als pastoor geïnstalleerd, en op 8 mei had de inzegening plaats van een voorlopige noodkerk, die, hoewel als bouwsel voor herschepping niet vatbaar, door enige bouwkundig- en artistiek-getalenteerde parochianen vaardig en zinvol was gedecoreerd.

Op 18 en 19 mei vierde het Corps zijn 36e dies natalis, waarbij Z.Exc. Minister Luns en Mr. K. Van Rijckevorsel een voordracht hielden.

Bijzondere vermelding verdient ook de stijlvolle viering van het eerste lustrum van de vereniging van Antilliaanse studenten onzer Universiteit „Canoa”, waaraan tal van prominente persoonlijkheden van de Antillen deelnamen.

De introductie van de eerstejaars-studenten werd door het Corps met een program van toenemende omvang en verzorgdheid ter hand genomen. De Universitaire Raad organiseerde van 4 tot 6 maart een week-end over enige vraagstukken, die de universitaire gemeenschap als geheel aangaan. De voorlichtingsdag, die op 25 april viel, ondervond een verheugende belangstelling.

Op uitnodiging van het Hoger Onderwijs Fonds, gericht tot de Nederlandse pers, bezocht op 27 april een groot aantal journalisten de universiteit. Deze stap op het veld der „public relations” droeg vrucht in een aantal deels uitvoerige artikelen in verscheidene bladen, maar deed daarmee ook de behoefte aan een regelmatige ontginning van dit veld duidelijk uitkomen.

Het aantal promoties bleef met 22 gelijk aan dat van het vorige jaar. Opgemerkt moet worden, dat dit bij het snel groeiend aantal studenten een verkleining betekent van het verhoudingscijfer, dat op zichzelf reeds laag moet heten.

Onder de hoge bezoekers, die de universiteit dit jaar ontving, memoreren wij Z.Exc. de Italiaanse ambassadeur Markies Raimondo Guistini, die hier op 19 januari een officieel bezoek bracht in gezelschap van de rector van de universiteit van Rome, professor Giuseppe Papi,

en Z.Exc. Dr. H. Drimmel, de Oostenrijkse minister van onderwijs, die de universiteit op 2 juni bezocht in gezelschap van de Oostenrijkse ambassadeur, Dr. G. Afuhs en de Oostenrijkse Consul-generaal Dr. Brunner. Z.Exc. Dr. Drimmel hield in de aula een voordracht over „Kulturpolitik und Freiheit”, welke o.m. door zijn Nederlandse ambtgenoot Z.Exc. minister Cals werd bijgewoond. De rector magnificus van onze zusteruniversiteit te Leuven, Mgr. H. Van Waeyenbergh, bezocht de universiteit op uitnodiging van de Raad van Bestuur op 9 juni. Op 13 juni hadden wij het genoegen, wederom een ruim aantal collega's van de Economische Hogeschool te Tilburg hier te verwelkomen.

Niet onvermeld mag blijven, dat het jaarlijks sporttoernooi om de bekens van O. K. en W. dit jaar zijn arena in Nijmegen had. Ongeveer 500 leden van het personeel der Nederlandse universiteiten en hogescholen hebben op de gelukkig zonnige dag van de 2e juni aan de wedstrijden deelgenomen.

Op de 8e juli, de laatste dag van het actieve jaar, had de senaat de vreugde en het voorrecht, Z.Em. kardinaal Alfrink in zijn midden te zien. Nadat de kardinaal des voormiddags de inzegening van een nieuw gebouw van de faculteit der Wis- en Natuurkunde had verricht, nam hij des namiddags deel aan een academische zitting, die de jaren van zijn hoogleraarschap te Nijmegen in herinnering bracht. Na een toespraak van de rector en een voordracht van professor Van Melsen over de verhouding van geloof en wetenschap in onze tijd, nam Zijne Eminentie zelf het woord voor een rede over „De Paus en het Algemeen Concilie”. Een feestelijke receptie door de kardinaal besloot dit heugelijk bezoek en ook het studiejaar.

Met het eind van het academische jaar heeft de secretaris van de senaat, collega Terlingen, na vierjarige werkzaamheid zijn functie neergelegd. De Senaat is hem duurzame dankbaarheid verschuldigd voor zijn even bekwame als toegewijde, onvermoeide en behulpzame persoonlijke arbeid, en bovendien voor de vruchtbare zorgen, die hij reeds in samenwerking met mijn voorganger aan de organisatie en de personele bezetting van het senaatsbureau heeft besteed.

Het secretariaat van de senaat is in menig opzicht een zwaarder ambt dan het rectoraat. De senaat prijst zich gelukkig, dat hij collega Cerutti bereid gevonden heeft, zijn verkiezing tot secretaris te aanvaarden en zijn reeds beproefde bekwaamheid ten dienste van de senaat te stellen.

Hiermede moge ik mijn overzicht besluiten, voor een meer volledige kroniek onzer lotgevallen verwijzend naar de bijlagen, die wederom aan het gedrukte verslag worden toegevoegd.

Rest mij nog de aangename plicht, mijn diepe erkentelijkheid te betuigen jegens al degenen, door wier medewerking en inschikkelijkheid mijn

onvermijdelijke en vermijdelijke tekortkomingen in de vervulling van deze ambtstaak zijn ondervangen en — ik hoop daarover in mijn beschouwing over het rectoraat geen twijfel gelaten te hebben — de ervaring van dit jaar voor mij een kostbare herinnering zal blijven. In de eerste plaats richt ik mijn hartelijke dank tot collega Terlingen, die vandaag in zo verre landen vertoeft, maar wiens vriendschappelijke bijstand, ervaring en beleidzaamheid mij praktisch alle dagen een steun geweest zijn. Voorts aan de leden van de Rectorale Raad — oude stijl, moet ik zeggen — en aan alle leden van de Senaat, van wie ik steeds alle medewerking en een ruime mate van tolerantie heb ondervonden. Ik dank ook in het bijzonder de president-curator en de secretaris van curatoren voor de tegemoetkomende wijze, waarop zij in onze regelmatige besprekingen de, ongetwijfeld tot steeds nauwere samenwerking bestemde, betrekkingen hebben onderhouden. Ik denk met grote waardering terug aan de vele ontmoetingen met de beide in dit jaar fungerende senaten van Carolus Magnus en met bestuurders van diverse onderafdelingen, en in het algemeen aan de contacten met de studenten, waaraan ik menigmaal mijn hart heb opgehaald. Tenslotte, maar niet het minst, spreek ik mijn oprechte dank uit jegens de directeur en de staf van het senaatsbureau voor de onbepaalde toewijding, waarmee zij hun altijd onmisbare en vaak veeleisende werkzaamheid hebben verricht.

En thans, waarde Van der Ploeg, mag ik het ambt aan U overdragen. Ik wens U toe, dat Gij het evenals ik als een weldadige belevenis zult ervaren; ik twijfel er niet aan, dat ook voor U die weldadigheid mede zal berusten op zijn zeer afzienbare duur. Indien vorm en karakter van het ambt inderdaad in nieuwe ontwikkelingen worden meegetrokken, is er misschien voor U te meer reden, om er de traditionele waarde en bekoring van te waarderen; tevens zal Uw wijsheid en beleid ertoe bijdragen om die ontwikkeling in goede banen te leiden, terwijl Uw hoge wetenschappelijke en geestelijke gaven het ambt met eer bekleden. Voor het laatst namens de senaat sprekend, mag ik U van ons aller medewerking verzekeren. Moge Uw rectoraat de universitaire gemeenschap tot zegen en voorspoed strekken. Met deze wens draag ik nu de ambtsketen aan U over en begroet U met de eerbiedwaardige spreuk:

Salve, Rector magnifice, iterumque Salve!

BIJLAGEN

I. STERFGEVALLEN. In het afgelopen academisch jaar zijn overleden: Mgr. Dr. J. H. G. Lemmens, emeritus-bisschop van Roermond en oud-bestuurslid van de St.-Radboudstichting (26-7-1960); Prof. Dr. G. B. Brom, oud-hoogleraar in de faculteit der letteren en wijsbegeerte (30-11-1959); Prof. Dr. E. Ch. H. J. Noyons, hoogleraar in de faculteit der geneeskunde (18-3-1960) en de student J. J. B. Jorna (28-10-1959).

II. BENOEMINGEN EN ONTSLAGEN. Door zijn benoeming tot bisschop van 's-Hertogenbosch werd Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. W. M. Bekkers lid van het Bestuur van de Sint-Radboudstichting, in de plaats van Mgr. Wilh. Petrus A. M. Mutsaerts. Evenzo werd door zijn benoeming tot bisschop van Haarlem Mgr. Dr. J. A. E. van Dodewaard lid van het Bestuur van de Sint-Radboudstichting, in de plaats van Mgr. J. P. Huibers.

In de faculteit der godgeleerdheid werd Dr. E. Th. M. Eykemans C.ss.R. benoemd tot gewoon hoogleraar voor het geven van onderwijs in het canonieke recht en het missierecht, met leeropdracht in de faculteit der rechtsgeleerdheid voor canoniek recht.

Dr. W. Onclin te Heverlee-Leuven werd tijdelijk benoemd tot buitengewoon hoogleraar voor het geven van onderwijs in het canonieke recht met eenzelfde leeropdracht in de faculteit der rechtsgeleerdheid.

In de faculteit der letteren en wijsbegeerte werd Dr. G. Storms benoemd tot gewoon hoogleraar voor het geven van onderwijs in de Engelse taalkunde.

Dr. A. C. M. Meeuwesse werd benoemd tot gewoon hoogleraar, met als leeropdracht theorie der letterkunde benevens Nederlandse letterkunde der twintigste eeuw.

De tijdelijke leeropdracht van Dr. J. J. Buytendijk werd verlengd voor het studiejaar 1960—1961.

A. J. P. Van Domburg werd benoemd tot lector met als leeropdracht de leer van de film als cultureel uitdrukkingmiddel.

Mevrouw Dr. R. B. ten Cate-Silfwerbrand werd toegelaten als privaatsdocente in de Zweedse taal en letterkunde.

Aan Dr. M. J. M. Daniëls werd op diens verzoek eervol ontslag verleend als lector met leeropdracht collectieve psychologie.

In de faculteit der rechtsgeleerdheid werd aan Mr. Dr. L. J. C. Beaufort O.F.M. eervol ontslag verleend als buitengewoon hoogleraar voor het volkenrecht in verband met het bereiken van de 70-jarige leeftijd.

Mr. L. E. H. Rutten werd benoemd tot buitengewoon hoogleraar voor het geven van onderwijs in het burgerlijk procesrecht.

Mr. E. A. A. Luyten werd benoemd tot lector voor het geven van onderwijs in het huwelijksgoederen- en erfrecht.

In de faculteit der geneeskunde werd Dr. F. Zilliken te Philadelphia benoemd tot gewoon hoogleraar voor het geven van onderwijs in de physiologische chemie.

C. A. Merckx werd benoemd tot lector voor het geven van onderwijs in de mondheekunde en kaakchirurgie.

A. M. Stadhouders werd benoemd tot docent voor het geven van onderwijs in de cytologie.

Dr. J. M. Van Rossum werd benoemd tot docent voor het geven van onderwijs in de algemene farmacologie.

De leeropdracht van A. F. Wijers als docent voor algemene theologie werd uitgebreid tot de faculteit der geneeskunde.

In de faculteit der wis- en natuurkunde werd Dr. G. A. J. Van Os van lector bij de faculteit der geneeskunde, benoemd tot gewoon hoogleraar met de leeropdracht fysische chemie.

Dr. A. Dymanus werd benoemd tot gewoon hoogleraar met als leeropdracht de experimentele natuurkunde.

J. J. de Jongh werd onder voorbehoud van de bekrachtiging ingevolge het bepaalde in artikel 188 van de Hoger Onderwijs Wet door de Koningin, benoemd tot gewoon hoogleraar om onderwijs te geven in de wiskunde.

Prof. Dr. F. Florschütz werd tijdelijk benoemd tot buitengewoon hoogleraar om onderwijs te geven in de pollenanalyse.

Prof. Dr. F. Van der Blij werd tijdelijk benoemd tot buitengewoon hoogleraar om onderwijs te geven in de wiskunde.

Dr. A. R. de Vroomen werd benoemd tot lector voor het geven van onderwijs in de experimentele natuurkunde.

Dr. A. L. Stoffers werd benoemd tot docent met als leeropdracht de systematiek der spermatophytae en de geobotanie.

Mej. J. F. M. Geelen werd benoemd tot docente met als leeropdracht de leer van de evertibraten.

Met ingang van 1 januari 1959 werd Dr. A. P. M. Kievits benoemd tot bibliothecaris der R.K. Universiteit.

Dr. H. J. P. M. Van Waesberghe S.J. werd benoemd tot pastoor van de canoniek opgerichte studentenparochie.

De heer A. H. Reitsma werd aangesteld als hoofdsportleider.

III. INSCHRIJVINGEN. Aan het einde van het academisch jaar waren 2890 studenten volledig ingeschreven (656 voor de eerste maal).

De inschrijvingen waren als volgt over de faculteiten verdeeld:

Godgeleerdheid	53
Letteren en Wijsbegeerte	1013
(Klass. 204, Nederlands 166, Frans 176, Duits 116, Engels 109, Spaans 19, Italiaans 2, Russisch 2, Semitisch 1, Geschiedenis 174, Kunstgeschiedenis 15, Wijsbegeerte 29).	
Rechtsgeleerdheid	359
(Ned. recht 290, Notariaat 69).	
Geneeskunde	680
Wis- en Natuurkunde	72
Ver. Fac. Lett. Wijsbeg. en Rechtsgeleerdheid	264
(Soc. Wetensch. 235, Kult. Antrop. 16, Pol. en Soc. Wet. 13).	
Ver. Fac. Lett. Wijsbeg. en Geneeskunde	398
(Psychologie 291, Pedagogiek 107).	
Ver. Fac. Lett. Wijsbeg. en Wis- en Natuurkunde	51

Behalve deze volledig ingeschreven studenten bereidden er zich nog 110 voor een of ander m.o. examen voor, en waren er 76 studenten ingeschreven voor enkele colleges, zodat het totaal aantal ingeschrevenen dit jaar 3076 bedroeg.

IV. EXAMENS.

1. Faculteit der Godgeleerdheid:

Baccalaureaat	geslaagd 15 (2 cum laude)	afgewezen 0
Licentiaat	geslaagd 12 (1 cum laude)	afgewezen 0
Doctoraal	geslaagd 10 (3 cum laude)	afgewezen 0

2. Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte:

Klassieken	kand. geslaagd 21	afgewezen 4
	doct. geslaagd 17 (1 cum laude)	afgewezen 0
Nederlands	kand. geslaagd 13	afgewezen 1
	doct. geslaagd 10 (2 cum laude)	afgewezen 0
Alg. Taalwet.	doct. geslaagd 1	afgewezen 0
	Frans	kand. geslaagd 23
Engels	doct. geslaagd 11 (1 cum laude)	afgewezen 0
	kand. geslaagd 11	afgewezen 1
Duits	doct. geslaagd 3	afgewezen 0
	kand. geslaagd 12	afgewezen 0
Geschiedenis	doct. geslaagd 4	afgewezen 0
	kand. geslaagd 29	afgewezen 0
Kunstgesch.	doct. geslaagd 7	afgewezen 0
	doct. geslaagd 1	afgewezen 0
Wijsbegeerte	kand. geslaagd 6	afgewezen 0
	doct. geslaagd 1	afgewezen 0

3. Faculteit der Rechtsgeleerdheid:

Kandidaatsexamen	geslaagd 44	afgewezen 21
Doctoraalexamen:		
Nederlands recht	geslaagd 43 (2 cum laude)	afgewezen 14
Doctoraalexamen:		
Vrije Studierichting	geslaagd 1	afgewezen 1
Doctoraalexamen Notariaat	geslaagd 1	afgewezen 1
Notariële staatsexamens:		
deel II	geslaagd 6	afgewezen 3
deel III	geslaagd 8	afgewezen 5

4. Faculteit der Geneeskunde:

Kandidaatsexamen	geslaagd 76 (1 cum laude)	afgewezen 37
Doctoraalexamen	geslaagd 49	afgewezen 49
Semi-artsexamen	geslaagd 37	afgewezen 24
Artsexamen	geslaagd 24	afgewezen 2

5. Ver. Fac. Lett. Wijsbeg. en Rechtsgeleerdheid:

West. soc. studierichting:

Kandidaatsexamen	geslaagd 32	afgewezen 6
Doctoraalexamen	geslaagd 13 (4 cum laude)	afgewezen 0

Kulturele Antropologie:

Kandidaatsexamen	geslaagd 3	afgewezen 0
------------------	------------	-------------

Pol. Soc. Wetenschappen:				
Kandidaatsexamen	geslaagd	1	afgewezen	0
Doctoraalexamen	geslaagd	4	afgewezen	0
6. Ver. Fac. Lett. Wijsbeg. en Geneeskunde:				
Psychologie	kand. geslaagd	69 (2 cum laude)	afgewezen	5
	doct. geslaagd	18	afgewezen	1
Pedagogiek	kand. geslaagd	7	afgewezen	1
	doct. geslaagd	3 (1 cum laude)	afgewezen	0

V. PROMOTIES 22, (waarvan 5 cum laude):

1. Doctoraat in de Godgeleerdheid:			
Brekelmans m.s.f., C. H. W.		23 oktober	1959
„De Herem in het Oude Testament”.			
2. Doctoraat in de Letteren en Wijsbegeerte:			
Albinski, M.		16 oktober	1959
„De Onderwijzer en de Cultuuroverdracht”.			
Pirenne, L. P. L.		13 november	1959
„’s-Hertogenbosch tussen Atrecht en Utrecht. Staatkundige Geschiedenis 1576—1579”.			
Beek, W. J. A. M.		18 december	1959
„John Keble’s Literary and religious contribution to the Oxford Movement”.			
Zonneveld o.carm., J. J. M.		18 december	1959
„Angore Metuque. Woordstudie over de angst in de Rerum Natura van Lucretius”.			
Crijns, A. G. J. (cum laude)		15 januari	1960
„Race Relations and Race Attitudes in South Africa. A social-psychological study on human relationships in a multi-racial society”.			
Eijkenboom s.j., P. C. J.		25 maart	1960
„Het Christus-Medicusmotief in de preken van St.-Augustinus”.			
Vaissier, J. J.		8 april	1960
„A deuout treatyse called the tree & xii frutes of the holy goost”.			
Taal, J.		13 mei	1960
„De Goudse Kloosters in de Middeleeuwen”.			
Pelosi s.j., E.		13 mei	1960
„Vrij Onderwijs, Maatschappelijke organen voor het onderwijs met name voor het vrije onderwijs”.			
Hoppenbrouwers o.s.b., H. W. F. M.		20 mei	1960
„La plus ancienne version latine de la vie de S. Antoine par S. Athanase. Etude de critique textuelle”.			
Vorst s.c.j., M. van der		20 mei	1960
„Holland en de troebelen in de Hollandse zending 1702—1727”.			
Struick, J. E. A. L. (cum laude)		27 mei	1960
„Gelre en Habsburg 1492—1528”.			
Arntz o.p., J. Th. C. (cum laude)		27 mei	1960
„De liefde in de ontologie van J. P. Sartre”.			

Thurlings, J. M. G. (cum laude)	13 juni	1960
„Het Sociale Conflict. Van psychologische naar sociologische benadering”.		
Betley, J. A.	6 juli	1960
„Belgium and Poland in International Relations 1830—1831”.		
Kremers, J. (cum laude)	6 juli	1960
„Scientific Psychology and naive Psychology.
An experimental investigation into the influence of the study of psychology
on the practical knowledge of man”.		
3. Doctoraat in de Geneeskunde:
Prins, A.	11 december	1959
„Epidemiologisch onderzoek over infecties door adeno-virus en aziatische influenza bij militairen”.		
Lelkens, J. P. M.	18 maart	1960
„Het chemodectoma van het glomus caroticum”.		
Voort, M. R. M. J. van der	25 maart	1960
„De ontwikkeling van de ruitlijst bij de witte rat”.		
4. Doctoraat in de Wis- en Natuurkunde:
Eijkman, E. G. J.	4 december	1959
„Adaptation of the Senses of Temperature and Touch”.		
Koopman, P. C.	5 februari	1960
„Neurotransmitters and their chemical derivatives”.		

VI. VERTEGENWOORDIGINGEN.

Op 27 september 1959 was de Rector aanwezig bij de H. Mis en receptie ter gelegenheid van het zilveren priesterjubileum van Prof. Peters.

Op 28 september woonde de Secretaris van de Senaat de opening bij van de herdenkingstentoonstelling voor Paus Adrianus VI in het Centraal Museum te Utrecht.

Op 30 september waren Rector en Secretaris aanwezig bij de commando-overdracht van het Korps Luchtmachtstroepen te Nijmegen.

Op 3 oktober was de Rector Magnificus aanwezig in de buitengewone vergadering van het Nijmeegs Studenten Corps bij gelegenheid van het afscheid van de moderator, Pater B. G. M. Van Ogtrop S.J., chem. drs.

De Rector Magnificus en zijn echtgenote woonden op 14 oktober het gala-soiree bij ter gelegenheid van de inauguratie van de eerstejaars van het Nijmeegs Studenten Corps.

Op 23 oktober vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij de openingsplechtigheid van vier gebouwen, waarin een tiental instituten van de A-faculteiten tijdelijk zullen zijn ondergebracht. De Rector hield hierbij een toespraak.

De Rector bracht van 24—28 oktober een bezoek aan de stad en de Universiteit van Poitiers.

Op 30 oktober vertegenwoordigde de Rector Magnificus de Senaat bij de ontvangst van een groep Belgische, Duitse en Nederlandse filologen op het Stadhuis te Nijmegen.

Op 9 november vertegenwoordigde de pro-Rector, professor Groeneveld, de Senaat bij de viering van de dies natalis van de Nederlandse Economische Hogeschool te Rotterdam.

Op 11 november vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij de ontvangst van Marnix Gijsen ten stadhuize.

Op 13 november sprak de Rector de deelnemers toe van het internationaal congres voor culturele antropologie dat op 13, 14 en 15 november te Nijmegen plaats vond.

Op 20 november vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij de viering van de dies natalis van de Katholieke Economische Hogeschool te Tilburg.

Op 22 november ontving de Rector de deelnemers aan het internationaal congres voor rechtsvergelijking, gewijd aan het stakingsrecht, en georganiseerd door de Juridische Faculteitsvereniging.

Op 11 december woonde de Rector de lustrumvergadering van de Nijmeegse Sociaal- Wetenschappelijke Faculteitsvereniging bij.

Op 1 januari 1960 vertegenwoordigde de Rector de Senaat op de nieuwjaarsrecepties van de Deken, de Burgemeester en het Nijmeegs Studenten Corps; op 4 januari op de receptie van de Garnizoenscommandant en op 5 januari, tezamen met professor Janssen, op de nieuwjaarsreceptie van de Commissaris van de Koningin.

Op 26 januari woonde de Rector een lezing bij van H. E. Minister Klompé, voor de Katholieke Politieke Studenten Federatie, afd. Nijmegen.

Op 19 februari vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij de openingsplechtigheden van het Centraal Dierenlaboratorium en het Technisch Centrum van de faculteit der Geneeskunde. De Rector sprak daarbij een rede uit.

Op 24 februari brachten Rector en Secretaris de gelukwensen van de Senaat over bij gelegenheid van het gouden jubileum als arts van Dr. J. P. A. Hoefnagels, President-Curator van de Universiteit.

Op 1 maart vertegenwoordigde de Rector de Senaat op de receptie ter gelegenheid van het zilveren artsjubileum van G. F. J. N. Bär, directeur van het Pedologisch Instituut en docent aan de Universiteit.

Op 4 maart boden Rector en Secretaris van de Senaat, in gezelschap van Mgr. Prof. Dr. R. R. Post, te Utrecht de gelukwensen van de Senaat aan aan Mgr. Alfrink in verband met diens daags te voren bekend geworden verheffing tot kardinaal.

Op 5 maart was de Rector aanwezig bij de openbare vergadering bij gelegenheid van de viering van de dies natalis van het Juridisch Dispuut „Contardo Ferrini”.

Op 9 maart vertegenwoordigde de Secretaris de Senaat bij de dies-zitting van de Landbouwhogeschool te Wageningen.

De Rector Magnificus was op 11 maart aanwezig bij het debat tussen Prof. Mr. C. P. M. Romme en Mr. Van Riel, vice-voorzitter van de V.V.D., over het verband tussen geloof en politiek. De bijeenkomst was georganiseerd door de Katholieke Politieke Studenten Federatie afd. Nijmegen.

Op 3 april vertegenwoordigde de Secretaris de Senaat bij de bijeenkomsten op de sluitingsdag van de lezingencyclus over Israël, georganiseerd door de Theologische Faculteitsvereniging „Alcuin”.

Op 9 april was de Secretaris, vergezeld van diens echtgenote, tegenwoordig bij feestelijkheden en receptie bij het zilveren ambtsjubileum als hoogleraar van Prof. Dr. F. J. Th. Rutten. Juist uit het buitenland teruggekeerd was ter receptie ook de Rector aanwezig.

Op 9 april vertegenwoordigde de pro-Rector, vergezeld van diens echt-

genote, de Senaat te Utrecht bij de ontvangst van Z.Em. Bernardus Kardinaal Alfrink, na diens kardinaalscreatie te Rome.

Op 25 april hield de Rector een toespraak voor de deelnemers aan de voorlichtingsdag.

Op 27 april hield de Rector een toespraak bij gelegenheid van een bezoek van de pers aan de Universiteit.

Op 28 april vertegenwoordigde de Rector de Senaat bij de herdenking van de dies natalis van de Technische Hogeschool te Eindhoven.

Op 3 mei vertegenwoordigden de Rector en de Secretaris van de Senaat, tezamen met de voorzitters van enkele faculteiten, de Senaat op de receptie in de Pauselijke Internuntiatuur te 's-Gravenhage, bij gelegenheid van de verheffing tot het kardinaalaat van Mgr. Alfrink, aartsbisschop van Utrecht.

Op 13 mei vertegenwoordigde de Secretaris de Senaat bij het lustrum van Het Gilde „Achter 't Vercken”.

Op 19 mei vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij diverse gebeurtenissen ter gelegenheid van de viering van de dies natalis van het Nijmeegs Studenten Corps.

De Rector stelde namens de Senaat een beker beschikbaar bij het interuniversitair concours-hippique, gehouden op 21 mei te Berg en Dal, ter gelegenheid van de lustrumviering van het Kroegdispuut „de Tempeliers”.

Op 21 en 22 mei woonde de Rector de „Giornate Italiane” bij. Bij die gelegenheid hield hij een toespraak.

Rector en Secretaris waren op 23 mei aanwezig bij de opening van de lustrumfestiviteiten van de Antiliaanse studentenvereniging „Canoa”.

Op 2 juni sprak de Rector een welkomstwoord tot de deelnemers aan het sporttoernooi om de O. K. en W. Bekers; des avonds reikte Prof. Janssen de door de Rector beschikbaar gestelde beker uit.

Op 9 juni vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij gelegenheid van het bezoek van de Rector van de Katholieke Universiteit van Leuven aan onze Universiteit.

Van 10 tot 19 juni nam de pro-Rector deel aan een studiereis van Nederlandse rectores magnifici naar Zwitserland onder auspiciën van de Stichting Pro Helvetia.

Op 8 juli vertegenwoordigden Rector en Secretaris de Senaat bij de openingsplechtigheid van het universeel laboratorium van de faculteit der Wis- en Natuurkunde.

Op 24 juli vertegenwoordigde de Rector Magnificus de Senaat bij de plechtige inwijding van de Titus Brandsma Gedachteniskapel te Nijmegen.

Op 26 juli vertegenwoordigde de Secretaris de Senaat bij de plechtige uitvaartdienst van Mgr. Dr. J. H. G. Lemmens, rustend-bisschop van Roermond en oud-bestuurslid van de Sint Radboudstichting.

Op 1 september vertegenwoordigde Mevrouw Prof. Dr. E. M. A. A. J. Allard de Senaat bij de plechtigheden bij gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het Kon. Instituut voor de Tropen, te Amsterdam.

De Secretaris van de Senaat vertegenwoordigde de Universiteit op het congres van de Association Internationale des Universités Catholiques, 21—27 augustus 1960, te Rio de Janeiro.

De Secretaris van de Senaat vertegenwoordigde de Universiteiten van Groningen en Nijmegen alsmede de Economische Hogeschool te Tilburg, bij de Third General Conference of the International Association of Universities, 6—12 september 1960, te Mexico City.

VII. AFSCHIEDSCOLLEGE.

Prof. Mr. Dr. L. J. C. Beaufort O.F.M. hield op 7 juli zijn afscheidsrede.

VIII. INAUGURALE REDEN.

Mr. L. J. M. Nouwen: „Aan de wieg van de notariële meester in de rechten”.
20 november 1959.

Dr. E. J. Leemans: „Op de drempel van de Sociologie”. 12 februari 1960.

IX. OPENBARE LESSEN.

A. J. P. Van Domburg: „Oog om Oor”. 6 november 1959.

Mr. E. A. A. Luyten: „Hoofd der Echtvereniging”. 11 maart 1960.

Dr. J. F. Crul: „Slaap en Narcose”. 4 juli 1960.

Dr. Ch. M. A. Kuyper: „Op zoek naar de eerste cel”. 5 juli 1960.

X. AKADEMISCHE VOORDRACHTEN.

Op 13 en 15 oktober 1959:

Prof. Giacomo Devoto, van de Universiteit van Florence:

1. La méthode et les méthodes de la linguistique,
2. La formation des langues littéraires en France et en Italie,
3. Esprit de clocher et esprit de communauté dans le Latin de l'âge impérial.

Op 4 november 1959:

Prof. H. I. Marrou, van de Sorbonne te Parijs:

La grande basilique chrétienne d'Hippone (met projecties).

Op 10 en 11 november 1959:

Prof. J. Rubbrecht, van de Universiteit te Leuven:

Het probleem van het strafbare nalaten in zijn recente evolutie in België.

Op 18 november 1959:

Dr. Margarethe Stepan (Wenen):

Familienstruktur und Erziehung in Thailand und den Philippinen.

Op 3 december 1959:

Prof. Dr. J. Weyer, van de Universiteit van Edmonton (Alberta, Canada):

Konsequenties van de Genetische Structuur.

Op 19 januari 1960:

Prof. Giuseppe Ugo Papi, Rector Magnificus van de Universiteit van Rome:

A theory of regional economic integration.

Op 8 februari 1960:

Dr. B. Lakenbrink, van de Universiteit te Keulen:

Hegels Gottesbegriff in Thomistischer Sicht.

Op 24 februari 1960:

Prof. Dr. W. J. H. Caron, van de Vrije Universiteit van Amsterdam:

1. Montanus,
2. Leupenius.

Op 8, 15 en 29 maart 1960:

Dr. P. A. G. Dibon, lector aan de Universiteit te Leiden:

La Sagesse cartésienne.

Op 10 maart 1960:

Dr. H. Fredericq (Gent):

Onderzoekingen betreffende het ontstaan en de vervoerbaarheid van de bloeistimulus.

Op 11 en 12 mei 1960:

Prof. A. Sommerfelt, vice-Rector van de Universiteit van Oslo:

1. Mixed languages versus remodelled languages,
2. The relations between Language and Culture.

Op 16 mei 1960:

Prof. Henry S. Abraham, van de Universiteit van Pennsylvania (V. St.):
Presidential Elections.

Op 17 mei 1960:

Prof. Dr. W. Grootaers, van de stedelijke Universiteit van Tokio:

De problematiek van een regionale taal- en volkskundige atlas van Japan.

Op 18 mei 1960:

Prof. F. G. Butler, van de Universiteit te Grahamstown (Zuid-Afrika):

1. Macbeth,
2. Antony and Cleopatra.

Op 19 mei 1960:

Dr. C. Sironval, directeur van het laboratorium voor plantenfysiologie te Gorsem (België):
Chlorophyl en photoperiodiciteit.

Op 20 mei 1960:

Prof. Dr. H. Moser, van de Universiteit te Bonn:

Mythos und Epos in der deutschen Dichtung des Hochmittelalters.

Op 2 juni 1960:

Z.E. Dr. H. Drimmel, Minister van Onderwijs van Oostenrijk:
Kulturpolitik und Freiheit.

Op 4 juni 1960:

Prof. Dr. F. A. Hermens, van de Universiteit van Notre Dame (V. St.):
Welk stelsel voor de aanstaande Europese verkiezingen?

XI. VOORDRACHTEN ELDERS (voorzover medegedeeld):

Prof. Dr. E. M. A. A. J. Allard:

voor St. Adelbert afd. Nijmegen voordracht over de Philippijnen.

voordracht op het Groot-Seminarie der Paters Passionisten te Mook (voor niet-Europese studenten): Tweerichtingverkeer in het sociale onderzoek.

voor het dispuut Lacordaire van het Theologicum der Paters Dominicanen:
Missie en onderwijs; heeft het institutionele Christendom voordelen?

Prof. Dr. E. J. Ariëns:

Op uitnodiging van de Academie van Wetenschappen (Tsechoslow) te Praag,
een drietal voordrachten aldaar.

Op uitnodiging van de Hongaarse Academie van Wetenschappen een voordracht in het kader van The first Hungarian Conference for Therapy and Pharmacological Research, te Budapest.

Bijdragen tot symposium vanwege de British Biological Counsel en bespreking vanwege de Ciba Foundation, beide te Londen, over: Adrenergic Mechanisms.

Prof. Dr. W. J. M. A. Asselbergs:

13 november 1959 Dijon, voordracht voor het Centre d'études burgondo-médianes, over bourgondische portretkunst.

15 en 16 februari 1960 voordrachten aan de Universiteit te Luik: Betje Wolff als vrouw van 34 jaar, en: De zin van het Morgenlied in Adam in Ballingschap.

23 mei—23 juni 1960 serie voordrachten op Curaçao en in Suriname: Ge laat der Eeuwen, en: Humor in de Nederlandse letterkunde.

22 augustus 1960 aan de Universiteit te Kopenhagen (tweede internationaal Congres van de germanistenvereniging) voordracht over: Staatzucht en bruiloft in het werk van Vondel.

Prof. T. A. Birrell:

oktober 1959: voordracht voor de Newman Association, London.

Prof. Dr. F. J. J. Buytendijk:

voordrachten gehouden te Leuven, Giessen en Lyon.

Prof. Dr. P. J. A. Calon:

Walderberg (Bonn) 20—21 februari 1960, bijdrage aan het symposium over de verhouding van psychologie tot de medische wetenschappen en de antropologie.

Bonn 31 juli—6 augustus 1960, bijdragen aan het symposium over differentieële jeugdpsychologie, bij het XVIe internationaal Congres voor psychologie.

München 26—31 juli 1960 voordracht: Über seelische Krisen im technischen Zeitalter mit besonderer Berücksichtigung zwischen menschlicher Beziehungen, op het internationaal katholiek artsencongres.

Prof. Mr. F. F. X. Cerutti:

voordracht te Utrecht 29 april 1960 voor de algemene vergadering van de Vereniging voor agrarisch recht: Onttrekking van cultuurgrond aan zijn bestemming.

A. J. P. van Domburg:

voordracht over Film en Televisie, voor R.K. Hogeschooluitbreiding te Antwerpen;

voordracht in het kader van het studium generale aan de Technische Hogeschool te Eindhoven.

Prof. Mr. D. van Eck:

in de maand maart 1960, gastcolleges aan de Katholieke Universiteit te Leuven.

Dr. J. Ex:

voordracht: De overgang van Isolatie naar Communicatie, op een Soci-congres te Woudschoten.

Prof. Dr. G. W. Groeneveld:

voor de Nederlandse Maatschappij voor Handel en Nijverheid drie voordrachten over: Inflatiegevaar bij volledige werkgelegenheid.

voor de Culturele Kring Westland een voordracht, getiteld: Sociaal-ethische aspecten der belastingheffing.

Prof. Dr. W. R. Heere:

Diëtrede 1959 te Tilburg: Bevolkingsaanwas en Voedselhoeveelheid.

Prof. Dr. H. H. Janssen:

inleiding over: Etudes relatives à l'Europe dans les universités: les humanités, by Seconde Conférence des Recteurs et Vice-Chanceliers d'Universités Européennes, gehouden te Dijon 9—15 september 1959.

Dr. P. Kruizinga:

voordracht voor het Koninklijk Nederlands Geologisch en Mijnbouwkundig Genootschap over Triceratops.

Prof. Mag. Dr. R. A. De Langhe:

gastcolleges aan de Ecole des Hautes Etudes te Brussel, nov. 1959.

Dr. K. J. M. Van de Loo:

Voordracht op de studiedag van de Commissie Overleg Bezigheidstherapie, Amsterdam;

voordracht voor de psychologiestudenten der Vrije Universiteit, Amsterdam;
voordracht voor de Psychologische Kring aan de R.K. Universiteit, Nijmegen;
voordracht voor de Medische Staf van het St. Canisius Ziekenhuis te Nijmegen;

voordracht voor de Nederlandse Vereniging voor Gerontologie, te A'dam.

Prof. Dr. J. W. H. Mali:

demonstraties gegeven bij het Congres van de deutsche Dermatologen-Gesellschaft, te Hamburg.

Prof. Dr. C. L. H. Majoor:

2 december 1959 voordracht voor het Genootschap ter bevordering van Natuur-, Genees- en Heelkunde te Amsterdam over: Het excretiepatroon en aangrijpingspunt van de door heparine en verwante verbindingen veroorzaakte water en zout diurese.

9 januari 1960 voordracht tijdens Symposium on Water and Electrolyte Metabolism te Amsterdam, over: Excretion pattern and mechanism of diuresis induced by heparin.

juli 1960 voordracht over: The amphenone-like action of heparin and some heparinoids op „First International Congress of Endocrinology” te Kopenhagen, (mede namens R. J. A. F. M. Schlatmann, A. P. Jansen, H. Prenen en C. Cejka, de laatste van de Universiteitskliniek te Amsterdam).

Prof. Dr. A. G. M. Van Melsen:

voordracht op het Symposium ter herdenking van Darwin te Amsterdam, nov. 1959;

voordracht op het symposium van het Institut Internationale de Philosophie te Oberhofen (Zwitserland) van 11—18 september 1960;
en vele andere voordrachten.

Prof. Dr. A. Th. L. M. Mertens:

voordrachten te Rotterdam en Breda en in Zuid-Limburg over onderwerpen uit de sociale geneeskunde;

voordracht op de studiedagen van de medisch-maatschappelijke werksters in mei 1960 over sociale geneeskunde en medisch-maatschappelijk werk;

voordracht voor de Nijmeegse Sociaal-Wetenschappelijke Faculteitsvereniging over sociologie en sociale geneeskunde.

Prof. Dr. R. J. Mohr:

voordracht op de Internationale Interfacultaire bijeenkomst van studenten in de culturele antropologie en niet-westerse sociologie, 13—15 november 1959, Nijmegen;

voordracht op de Tagung der Deutschen Gesellschaft für Völkerkunde 27 oktober 1959, Stuttgart;

voordracht op de Wissenschaftliche Tagung „Ueber die Natur der Ehe” 9—12 april 1960, Bensberg;

voordracht voor de Katholieke Studentenvereniging „Veritas” Utrecht, 28 mei 1960.

Prof. Dr. Chr. A. E. M. Mohrmann:

in september 1959 voordracht op het Patristisch Congres te Oxford;

van 19 juni tot 1 augustus 1960 colleges aan de University of Notre Dame, Notre Dame, Indiana, U.S.A.

Prof. Mr. L. J. M. Nouwen:

voordrachten voor de Orde van Advocaten te Maastricht,

de Nijmeegse Juridische Debating Club te Nijmegen,

de Arnhemse Notariële Debating Club te Arnhem,

en de Notariële Studentenvereniging te Nijmegen;

twee gastcolleges aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam.

W. H. A. M. Penn:

demonstratie betreffende mogelijkheid en nut van routine-röntgencinematografie in de diagnostiek van pallatum molle en oesophagus, op vergadering van neus-, keel- en oorartsen. In dezelfde vergadering voordracht over: Voordelen van simultane planigrafie bij de diagnostiek van larynx tumoren.

Prof. Dr. J. A. J. Peters C.S.S.R.:

voordracht op „Ons Erf” te Berg en Dal over: Christelijk Humanisme; 5 augustus 1959;

in het kader van de heilpedagogische cursus een tiental colleges over: Filosofie van de Mens;

op de Rencontres doctrinales te Hoey 19—24 april 1960, inleiding: Dieu des philosophes ou Dieu vivant?

Dr. J. P. M. van der Ploeg O.P.:

voordracht op het Congres voor godsdienstwetenschappen te Marburg 11—17 september 1960;

drie gastcolleges aan de Katholieke Universiteit te Leuven in de faculteit voor godgeleerdheid en één in het Amerikaans college aldaar;

twee gastcolleges voor de studenten der theologische faculteit van de Rijksuniversiteit te Leiden;

verschillende voordrachten in Nederland, waarvan één voor de Koninklijke Akademie van Wetenschappen.

Prof. Dr. R. R. Post:

rede voor studenten in de geschiedenis van de Nederlandse Universiteiten, op 22 april 1960.

In het Maartin-Maartenshuis te Doorn, voordracht over scholen en onderwijs in de Middeleeuwen.

Dr. J. J. Prick (zenuwarts):

voordracht voor de R. K. Artsenvereniging Thijmgenootschap, 's Hertogenbosch, over: Reanimatie en prolongatio vitae.

voordracht aan de volksuniversiteit over: Tumor cerebri.

voordracht voor de Vereniging voor kinderpsychiatrie over: Neurologische aspecten bij de kinderpsychiatrie.

voordrachten voor een juridisch gezelschap over: Psychiatrische aspecten van de sexuele perversiteiten en over psychiatrische aspecten van het alcoholisme.

Prof. Dr. J. J. G. Prick:

10 september 1959 voordracht voor de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, afd. Apeldoorn en omstreken: Fundamentele neurofysiologische beschouwingen in verband met neuropsychiatrische aspecten van de traumatologie.

21 januari 1960 voordracht voor de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, afd. Eindhoven en omstreken: Fundamentele neurofysiologische beschouwingen in verband met de neuropsychiatrische diagnostiek.

17 maart 1960 voordracht voor de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, afd. Zuid-Limburg: Neurofysiologie en kliniek van het rhinencephaalhypothalamisch-hypophysair systeem.

K. A. P. Reijnders:

voordracht voor studiekring voor Literatuurwetenschap te Amsterdam op 26 september 1959 over: De dandy onder de handen van boekenschrijvers.

Prof. Dr. J. H. Terlingen:

5 januari 1960 voordracht aan de State University of the Philippines te Manilla over: The Spanish culture in the world.

6 januari 1960: voordracht aan de University of the East te Manilla over: Hispanic cultural problems.

9 januari 1960 voordracht voor de „Asociación de Cultura Hispánica „La Pena” te Manilla over: El Hispanismo en los Países Bajos.

25 februari, 3 maart en 10 maart 1960: voordrachten aan de Technische Hogeschool te Delft, binnen het raam van het studium generale over:

1. Ortega y Gasset: essayist over wijsbegeerte en cultuur.
2. Ortega y Gasset: essayist over de menselijke samenleving.
3. Ortega y Gasset: essayist over de schone kunsten.

20 juli 1960: voordracht aan de universiteit van Mainz over: Italienisch-spanische Wechselbeziehungen im Bereich der Sprache.

22 juli 1960: voordracht aan de universiteit van München over: Die Schicksale Cervantes' in Deutschland und den Niederlanden.

16 augustus 1960: voordracht aan de Universidad de Buenos Aires: La poesía moderna en los Países Bajos.

18 augustus 1960: voordracht voor de Consejo Nacional de Educación te Buenos Aires: La enseñanza y la investigación científica en los Países Bajos.

19 augustus 1960: voor het Instituto de Conferencias de „La Prensa” en Buenos Aires: Los Países Bajos y la cultura hispánica.

31 augustus en 2 september 1960: aan de Universidade Pontificia Católica te Rio de Janeiro en aan de Universidade Católica de São Paulo: O ensino e a investigação científica nos Países Baixos.

Prof. Dr. S. Strasser:

voordracht in het kader van de 12e Semaine des Intellectuels Catholiques te Parijs;

voordracht in het kader van de 17e R. K. Paedagogische Week te Tilburg.

Mr. A. M. Stuyt:
maart 1960 voordracht voor genootschap voor Napoleontische Studiën:
Bonaparte en de Code Civil.

Prof. Dr. J. Van der Veen:
in maart 1960 enkele gastcolleges aan de Universiteit te Leuven.

Prof. Dr. A. J. H. Vendrik:
voordracht Buenos Aires op XXI International Congress of Physiological
Sciences.

Prof. Dr. F. J. M. de Waele:
gedurende zomer 1960 gasthoogleraar aan de Michigan State University te
East Lansing (Michigan), U.S.A.; voordrachten aan de universiteiten te Mount
Pleasant en Kalamzoo (Michigan), en Bowling Green (Ohio), en aan het In-
stitute of Arts te Detroit.

Prof. Dr. P. B. Wessels:
op 20 september voordracht R.K. Leergangen te Tilburg: Sprache und Komik.
op 23 februari voordracht Universiteit te Bonn: Der religiöse Gehalt von
Wolframs „Parzival”.

Prof. Dr. A. A. Weynen:
voordracht op het Nederlands Philologen congres te Groningen op 20 april
1960 over: De semantische en syntactische problematiek van het dialect-woor-
denboek;

voordracht voor het Belgisch-Nederlands interuniversitair centrum voor
Neerlandistiek op 18 september 1959 te Brussel over: Het Noordbrabants dia-
lect-woordenboek;

voordracht op 29 oktober 1959 op een bijeenkomst der Deutsche Sprach-
wissenschaft Forschungsgemeinschaft te Nijmegen over: Zur Niederländischen
Grammatik;

voordracht op het Forum der Leidse neerlandici te Leiden, 27 april 1960
over: De toekomst van het Nederlands.

voordracht op 19 december 1959 op de kaderdag van Brabants Heem over:
Het Noordbrabants woordenboek.

Prof. Dr. J. A. F. Wils:
voordracht voor de Deutsche Werkgemeinschaft für Sprachwissenschaft te
Bonn over: Subject und Prädikat;

voordracht op symposion Ecole des Langues Orientales Vivantes, Parijs,
over: L'étude des langues à tons.

Prof. Dr. P. H. Winkelman:
voordracht voor studiekering „Carolus Magnus” over: Het Remonstrantisme.

L. M. Woltring:

voordracht voor sectie Burgemeesters van de A.R.K.A.

voordrachten op verzoek van de Stichting studiecetrum rechtspleging gehou-
den voor de leden van de rechterlijke macht.

XII. PERSONALIA.

Aan H. Andriessen, buitengewoon hoogleraar, werd de „Prof. van der Leeuw-prijs” toegekend, door de staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, voor het werk „Symphonische Etude”.

Mr. Dr. L. J. C. Beaufort O.F.M. werd benoemd tot commandeur in de Orde van Oranje Nassau, en Officier van het Legioen van Eer van de Franse Republiek.

Mr. F. F. X. Cerutti, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot plaatsvervangend lid van de Sociaal Economische Raad.

Dr. R. H. A. Cools, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot lid van het algemeen bestuur van de Stichting S. R. Steinmetz-Instituut.

Dr. J. E. A. van den Heuvel, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot voorzitter van het Nederlands Oogheekkundig Gezelschap, lid van de Raad van Advies „Beerschoten” en lid van de Subcommissie Oogheekkundige Codering.

Dr. H. H. Janssen, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot plaatsvervangend lid van de Raad van Advies voor Hoger Onderwijs en Onderzoek in het kader van de Raad van Europa.

Dr. C. L. H. Majoor, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot bestuurslid van de Nederlandse Vereniging voor Klinische Chemie.

Dr. A. G. M. van Melsen, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Mgr. Dr. R. R. Post, gewoon hoogleraar, werd op 10 november geïnstalleerd als protonotarius Apostolicus.

Dr. F. J. Th. Rutten, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot lid van de Staatscommissie tot advies betreffende Ondernemingsrecht.

A. M. Stadhouders, docent, ontving het Lidmaatschap van de Nederlandse Vereniging voor Cel-biologie te Leiden.

Mr. A. M. Stuyt, lector, ontving de Médaille en vermeil van de „Société Arts, Sciences, Lettres”, te Parijs.

Dr. F. J. de Waele, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot ereburger van de stad Bay City, Michigan, U.S.A.

Dr. A. A. Weynen, gewoon hoogleraar, werd benoemd tot lid van de Zuid-Nederlandse Maatschappij voor taal en letterkunde en geschiedenis.

Dr. F. W. Zilliken, gewoon hoogleraar, werd Member of the American Chemical Society and Federation of American Biological Chemists.

De heer N. H. C. Christen was op 1 mei 25 jaar aan de Universiteit werkzaam.

Zoals te verwachten was na de nieuwe huisvesting van de historische Instituten en het Juridisch Instituut, is in enkele sectoren van de Universiteitsbibliotheek de toeloop iets verminderd. Dit is te constateren uit de statistische cijfers van de uitleen en het leeszaalbezoek. Een bepaald aantal vaste leners en bezoekers van de leeszaal kunnen nu terecht op de goed functionerende instituten en vinden daar alles wat voor hun vakstudie nodig is. Ook het uitleenen van die instituutboeken geschiedt grotendeels ter plaatse, zodat deze uitleningen niet meer onder de statistiek van de Universiteitsbibliotheek vallen.

Dit in aanmerking genomen is de ontwikkeling van het werk aan de Universiteitsbibliotheek, gezien ook de moeilijke huisvesting, bevredigend te noemen.

Van 1 september 1959 tot 1 juni 1960 vonden 22696 uitleningen plaats, (v.j. 23097). Van andere bibliotheken kwamen 13067 aanvragen om boeken binnen (v.j. 10286); aan 4673 aanvragen kon worden voldaan. Dit is bijna 36 % (v.j. ruim 36 %).

De uitleen van medische boeken in de medische bibliotheek van Heyendaal bedroeg 1143 (v.j. 1287). Van elders werden 2627 medische boeken geleend (v.j. 2105). De totale aanvragen bedroegen 46753 (v.j. 36055).

De algemene leeszaal werd bezocht door 12344 personen (v.j. 14115).

De medische leeszaal werd bezocht door 4375 personen (v.j. 1463).

Aan schenkingen kwamen binnen 2891 stuks. Hieronder moeten vermeld worden de boeken en papieren van wijlen prof. dr. G. Brom, de boeken van wijlen pastoor Poels uit Venlo en de boeken van wijlen prof. dr. Noyons, terwijl van de Heer W. J. Arntz uit Bilthoven enige waardevolle incunabelen ten geschenke gekregen werden.

Het aantal bestellingen bedroeg 7964 (v.j. 4945).

Het aantal nieuw gecatalogiseerde delen beliep 16370 (v.j. 10244), terwijl het aantal tijdschriftabonnementen steeg van pl.m. 1450 tot 1657.

De uitbreiding van de Universiteit heeft als onmiddellijk gevolg vermeerdering van werk van de bibliotheek. Het spreekt vanzelf, dat de provisorische huisvesting van de bibliotheek-administratie een volledige doeltreffende en rationele organisatie nog in de weg staat. Toch mogen wij, dank zij de toewijding en werklust van het personeel, niet ontevreden zijn over de resultaten, die ook in de tegenwoordige omstandigheden al werden bereikt.

